

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

גליון מספר 77

בראי הפרשה

מאת מורנו הרב"ג משה יוחאי רז שליט"א

מלחמת עמלק התמידית

פרשתנו נפתחת בהתגירותו של יתרו, חותן משה: "וַיִּשְׁמַע יְתֵרוֹ... אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ". רש"י מפרש: "מה שמועה שמע ובא? קריעת ים סוף ומלחמת עמלק".

ברור למדיי שניסי יציאת מצרים היו גורם מכריע במהפך שהתחולל בליבו של יתרו, שהביא את מי שהיה "כהן מדין" להצטרף לאמונה באלוקי ישראל. לכן היה עליו לשמוע "אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה", כפי שהגמרא מתארת את תהליך הגיור: "אומרים לו, מה ראית שבאת להתגייר?... מודיעין אותו מקצת מצוות קלות ומקצת מצוות חמורות, ומודיעין לו עונשן של מצוות".

אילו לא היה יתרו שומע על מכות מצרים, היה עלול להאמין הן בהקדוש ברוך הוא הן בעבודה זרה. אך עשר המכות שברו את קליפת מצרים, שייצגה את האלילות, ואז חדרה למוחו של יתרו ההכרה שהקדוש ברוך הוא הוא המציאות היחידה ו"אין עוד מלבדו".

לאחר נטישת העבודה הזרה, בבחינת 'סור מרע', היה עליו לאמץ 'עשה טוב', ולקבל עליו את התורה. הדבר בא לידי ביטוי בהליכתו "אֶל הַמִּדְבָּר... הַר הָאֱלֹהִים", ההר שבו ניתנה התורה.

אך מדוע אחד הגורמים לבואו היה מלחמת עמלק? אחרי הניסים הכבירים של יציאת מצרים וקריעת ים סוף דומה שמלחמת עמלק היא עניין קטן יחסית. ובכל זאת יתרו בא אחרי הניצחון במלחמה זו דווקא.

ביאר האדמו"ר מליובאוויטש זצ"ל כי גם אחרי שיתרו שמע על הניסים הגדולים של יציאת מצרים עדיין בא 'עמלק', המייצג את הקרירות, וטען: הכל אמת, אך מי אמר שזו האמת שלך? הלוא במדבר כבר מרוכזים משה רבנו ושישים ריבוא יהודים, הכוללים את כל נשמות ישראל בכל הדורות. מי קבע שדווקא אתה צריך להיות שם?...

לכן מלחמת עמלק הייתה הכרחית כדי לבטל את ה'עמלק' הפנימי. הניצחון על עמלק הגשמי הביא את יתרו להתגבר גם על ה'עמלק' שבלבו, שניסה לקרר אותו מההתקרבות לאמונה באלוקי ישראל. לכן הגעתו אל בני ישראל הייתה אחרי מלחמת עמלק דווקא.

מכאן עלינו ללמוד לקח נצחי שהדרך לקבלת התורה היא "קריעת ים סוף ומלחמת עמלק". על האדם לקרוע את 'ים' המגבלות וההסתרים ולמסור את נפשו לקיום התורה והמצוות. אך לא דיי בכך. צריך גם לבטל את 'עמלק', המטיל קרירות וזורע ספקות, כי כך היא דרכו של היצר הרע - עמלק, לקרר את האדם ולהניאו מעבודת ה', וגם כאשר האדם מתעורר בא אליו היצר ואומר לו כי הוא לא בדרגות המתאימות להתחזקותו וכדומה. אך לא כן הדבר, אלא יש ללחום בעמלק זה 'אשר קרך' ולהוסיף מעלות בעבודת ה'. ואז אפשר לקבל את התורה ולהגיע לדבקות עם הקדוש ברוך הוא. והבא להטהר מסייעין בידו.

שבת שלום ומבורך!

הרימו מכשול מדרך עמי:

* אין לקרוא את הגליון בשעת התפילה ובקריאת התורה
* הגליון אסור בטלטול במקום שאין עירוב

זמני השבת (לפי אופק לוד)
הדלקת נרות: 17.10
צאת שבת: 18.01
רבנו תם: 18.39

פרשת יתרו
כ"ב בשבט תשע"ז
הפטרה: 'בשנת מות המלך'

ענין פפרשה

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א
ראש ישיבת פלא יועץ

לנצל את הכוחות

גיסו של ה"חזון איש" סיפר עליו, כי הוא היה בינוני ולא גאון מיוחד, אך מה עמדה לו להיות כה גדול? שקידתו בתורה. והנה כל אדם יש בו כוחות גדולים אלא שהם מכוסים וטמורים בתוכו, וצריך להוציאם מכח אל הפועל. יש אומרים: כי אין אנו מנצלים שלש אחוזי הלמידה שלנו, אדם יכול לזכור המון תורה, אלא אינו מנוצל דיו.

רבותינו במדרש (מצורע פרשה יט) אומרים משל - נכנס אדם לאולם אחד ונשא עיניו וראה שתלוי סל בתיקרה הגבוהה, והתפלא איך הגיע סל זה למעלה, ואיך שייך להורידו, בא הפיקח אמר, וכי לא אדם תלאו? הרי אני גם כן מביא סולם ועולה ומגיע לשם, כך טיפש נכנס רואה מסכת נזיקין שלשים פרקים, כלים שלשים פרקים, אומר, איך אפשר ללמוד כל זה? בא הפיקח אומר, וכי הכל ביום אחד? אלא היום מעט ומחר מעט, עד שלומד הכל, וקובץ על יד ירבה. ע"ש.

וכתב רבנו חיים ויטאל (בשער המצוות) שצריך האדם להשלים כל עסק הפרד"ס (-פשט רמז דרש סוד] ולטרוח בה, וזו אחת ממצוות התורה, וצריך להשיגה כמה שידו מגעת או רב שילמדנו, ואם לא עשה כן, הרי חיסר מצוה אחת של תורה, וצריך שיבוא בגלגול עד שיטרח בד' בחינות פרדס הנ"ל. גם יש מדרש (משלי פרשה י) שאומר: שבשעת הדין אומרים לו, ערוך מקרא שקרית ומשנה ששנית וכו', עד ידיעת כסא הכבוד היאך עומד וכו'. אם כן אין לישיב בחיבוק ידיים, אלא לילך מלימוד ללימוד

ולהרבות הידיעה, ובזה עושים נחת להקב"ה, וזוכים לעולם הבא בנחת. אמנם יש לכל אחד מאתנו "חבילה", כלומר הפרעות וטרדות החיים בכל מעגל השנה, אחד המרבה ואחד הממעיט. אכן צריך להתחזק ולדעת שהכל לטובה, וצריך דוקא מתוך הצרות ומתוך הבלבול, להתאושש ולהרים ראש, ולהתקדם בתורה. גם צריך לדעת שיש בנו כוחות גדולים ויש לנצלם. ולכך להתחיל בלימודים חדשים בכל פעם, לא כאלה שלומדים מסכת אחת ונתקעים כל הזמן רק בה וחוזרים רק עליה, אלא גמרת זו, גש למסכת אחרת, באומץ ובבטחון עצמי. אפילו לסדר קדשים כמו מסכת זבחים מנחות וכו', לקפוץ גם ליורה דעה וחושן משפט, לקפוץ לתלמוד ירושלמי וכו'. הכלל, תמיד לגמור ישן ולהתחיל חדש בלי פחד מדומה, ובלי ענוה פסולה, וחוסר בטחון.

וזהו הרמז בפסוק: **ויאמר משה אל העם אל תיראו** - מלגשת לתורה וללימודים גבוהים. לא בגלל גודלם ולא מפחד ההפרעות **כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים** - הדינים וההפרעות בלימוד באו לנסות ולהעלותכם על נס. **ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו** - שהתורה כולה לדעת את רצון ה' ולירא ממנו. וכמו שפעם באו שרים נכבדים אל בית הרב דוד חיים (נכד הבן איש חי) וראו אצלו ספריה עשירה של מאות ואלפי ספרים, שאלו, מה כל אלה, ענה ואמר: "כל זה, כדי לדעת מה רוצה השם יתברך!" ה' יזכנו להתחזק בבקיאות בכל התורה, אמן.

הריקוד שהושיע

סיפור לשלח השבת

פעם בסעודת ליל השבת, לאחר שרבונו ישראל הבעל שם טוב סיים לומר "שלום עליכם" ו"אשת חיל" וקידש על היין, ראו תלמידיו שהיו מסבים עימו בשולחן שחיוך גדול ורחב מתפשט על פניו הקדושות של רבם והוא מתחיל לצחוק, אך את הסיבה לחיוך ולצחוק הם לא ידעו. בסעודה עצמה הבעל שם טוב היה במצב רוח מרומם, שר שירי שבת בדביקות נפלאה והשמיע דברי תורה בנגלה ובנסתר, ופתאום באמצע הסעודה שוב השתפך על פניו חיוך גדול ורחב ושוב הוא צחק, אך כמו בפעם הראשונה גם הפעם לא ידעו התלמידים את סיבת הצחוק. הדבר התמיהה את התלמידים מאוד אך הם המתינו לשעת כושר מתאימה שבה יוכלו לשאול את רבם הקדוש מהו פשר השמחה הבלתי רגילה שהיתה בסעודת ליל שבת. במוצאי שבת לאחר ההבדלה ציוה הבעל שם טוב הקדוש לרתום את הסוסים ולהכין את העגלה ויצא לדרך כשהוא מצרף אליו לנסיעה המסתורית כמה מהמיוחדים שבתלמידיו. הם יצאו ממז'בוז' ולאחר פרק זמן של נסיעה בעגלה הם הגיעו לעיר קוז'ניץ. השעה היתה מאוד מאוחרת, הם נקשו על הדלת, בפתח עמד יהודי זקן, תמים וישר וירא אלקים, ורבי שבתאי כורך ספרים שמו, על שם מלאכתו שהיה עוסק בכריכת ספרים (השבוע כ"ה בשבט יום פטירתו). רבי שבתאי התרגש ביותר לראות בפתח ביתו את הפמליא הקדושה ובראשם את הבעל שם טוב, כמעט פרחו נשמתו מרוב בהלה והתרגשות.

כולם נכנסו לביתו של רבי שבתאי, ישבו מעט, עד שפתח הבעל שם טוב ושאל את רבי שבתאי: "ספרה נא לי יהודי יקר מה קרה בביתכם אתמול בסעודת ליל שבת. ספר בבקשה הכל, אל תחשוש ואל תחסיר שום פרט".

זכך סיפר רבי שבתאי: "פרנסתי היא מכריכת ספרים. כשהייתי צעיר יותר היה לי כח לעבוד במרץ במלאכת כריכת הספרים והייתי מתפרנס ממלאכתי בריווח. בכל יום חמישי הייתי נותן לאשתי כסף עבוד כל צרכי השבת בריווח. חלפו שנים ואני זקנתי ותש כוחי ואינני עובד כימי קדם, וממילא גם פרנסתי הדלדלה, אך בכל זאת תמיד הייתי שמח בחלקי ומודה לה' על כל מה שנתן לי עד כה, אלא שהשבוע שעבר היה קשה במיוחד ולא השתכרתי בו מאומה. יום חמישי הגיע וגם יום שישי ועדיין לא היה בידי אפילו פרוטה אחת לתת לאשתי לקנות צרכי שבת. אך החלטתי בצורה ברורה שלא אבקש שום מתנת חינוך מאחרים גם אם אצטרך לצום בשבת, והזהרתי גם את אשתי על כך. בשעות המוקדמות של יום שישי כבר הלכתי לבית הכנסת לבוש בבגדי שבת כיון שממילא בבית לא היה מה לעשות לכבוד שבת. בליל שבת לאחר התפילה חזרתי לביתי וכשנכנסתי לבית פתאום ראיתי את השולחן ערוך ועליו חלות של שבת יין לקידוש, ומן המטבח עלה ריח טוב של מטעמי השבת".

"הייתי בטוח שאשתי לא עמדה בהבטחתה ולקחה מתנת חינוך מבשר ודם. כמעט שכבר נזפתים בה אך הבלגתי על צערי כדי לא להפר את שמחת השבת. קדשתי על היין, בצעתי על החלות, ואחרי אכילת הדגים פניתי אל אשתי בלשון רכה ובקשתי ממנה להסביר לי מנין הביאה את כל השפע שעל השולחן. אשתי חייתה ופניה קרנו מאושר. לא, היא לא נזקקה לחסדם של הבריות. היא ספרה שלאחר שהלכתי מוקדם לבית הכנסת החליטה לפחות לנקות את הבית לכבוד שבת, ותוך כדי מלאכת הנקיון גלתה לפתע שיש לה שמלה ישנה שאבדה לה כבר מזמן, והשמלה מעוטרת בכפתורי כסף. היא מהרהר להסיר את הכפתורים, הבריקה אותם, ויצאה למכור אותם לצורך. בכסף שקבלה קנתה את כל צרכי השבת, ומהרהר הביתה לבשל את מאכלי השבת. כששמעתי את דבריה שמחתי שמחה כל כך עצומה עד שמרוב שמחה קמתי על רגלי והתחלתי לרקוד בשמחה גדולה כאות הודאה לבורא יתברך שעזרנו לכבוד את השבת ללא הזדקקות למתנת בשר ודם".

ר' שבתאי סיים את סיפורו ואמר לבעל שם טוב: "אמור נא לי רבי הקדוש, אם ח' חטאתי במעשי אלו מבקש אני מכבודו שיתן לי סדר תשובה לתקן בו את חטאי ובע"ה אעשה ככל אשר יצונו".

אמר הבעל שם טוב לר' שבתאי: "דע לך שלא רק שלא עשיתם שום עוון חלילה אלא גם גרמתם נחת רוח גדול מאוד לה', ובאותו הזמן שרקדתם היתה שמחה גדולה ועצומה בכל העולמות העליונים. כשכר על כך הוחלט בשמים לתת לכם אחד מן השניים: או לחיות את שארית ימכם בעושר וכבוד, או שיוולד לך ולאשתך לעת זקנתכם בן קדוש בעל נשמה גבוהה מאוד. אמור נא לי במה אתם בוחרים".

ר' שבתאי ואשתו היו חשוכי בנים שנים רבות ולכן החליטו שהם רוצים שיהיה להם בן לעת זקנתם. הבעל שם טוב בירך אותם שלשנה הבאה יזכו בע"ה לחבוק בן, וציוה עליהם לקרוא לו על שמו - ישראל. עוד ביקש מהם הבעל שם טוב שכשיוולד הילד יודיעו לו על כך כדי שיוכל לבוא ולהיות סנדק של הילד הקדוש.

שנה חלפה ונולד לבני הזוג הזקנים בן טהור - אשר לימים התפרסם בשמו הרב הקדוש ר' ישראל המגיד מקוז'ניץ.

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

על הפסוק הפותח את פרשתנו: 'וישמע יתרו'... שואלים רבותינו במכילתא: מה שמועה שמע ובא? רבי יהושע אומר מלחמת עמלק שמע ובא... רבי אליעזר אומר קריעת ים סוף שמע ובא. והשאלה, לשם מה היה צריך לבוא אל ישראל, והלא יכל להשאר מאמין בביתו? אלא, מששמע כי אחרי התגלות נבואה כזו שהיתה בקריעת ים סוף, עוד היה מקום למצב כזה שיבוא עמלק להלחם בעם ה' - למד לקח מזה כי מן ההכרח להיות בחברת עוסקי התורה ולומדיה ולשקוד ללא הרף על עצמו, כדי שיוכל להתגבר על כוחות הרע המסנוורות את העינים, ולזאת יזכה רק כאשר יהיה עם חברים מקשיבים ולעסוק בתורה ברוב עם. אם רוצה האדם לנצח את יצרו, ולדעת את המעשה אשר יעשה, יקיים בעצמו 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו' - וזה על ידי השתתפות קבועה בשיעורי תורה. אז בואו ונקבל את התורה - ברוב עם הדרת מלך. (מעיינה של תורה)

סעודה שניה

ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת (יה, כא)

יתרו חותן משה, מיעץ לו למנות שרים ודיינים לעם ישראל, שישפטו ויעזרו למשה בהנהגת העם. מנהיגים אלה צריכים להיות בעלי תכונות מנהיגותיות וכישורים ברמה גבוהה: "אנשי חיל, יראי אלוקים, אנשי אמת, שונאי בצע".

את המשמעות של אנשי אמת ניתן ללמוד מהמעשה הבא: יום אחד נכנס חסיד בבהלה אל האדמו"ר מגור הידוע בכינויו ה"אמרי אמת" וביקש רחמים על בנו שחש כבר כמה ימים שלא בטוב וכרגע הוא בדרך לבית הרפואה.

האדמו"ר הנהן בראשו ואמר: "הכל יהיה בסדר הוא יחזור הביתה בריא ושלם!".

שמח ומעודד מדברי הרבי חזר האיש אל רעייתו ששהתה כבר בחדר המיון, כאשר הוא מבחין שמבע פניה לא מבשר טובות. בירור קצר העלה שהבן סובל מחיידק מסוכן ואם לא ינותח בשעות הקרובות הוא עלול להתדרדר לסכנת חיים. האב סב על עקבותיו התפרץ אל הרבי ולאחר שהסביר את המצב, ביקש ברכה.

האדמו"ר הנהן בראשו ברוגע ואמר: "כבר אמרתי לך הכל יהיה בסדר הוא יחזור הביתה בריא ושלם!". כשהוא מחזק חזר האיש לבית הרפואה ומתברר שהמצב התדרדר ונותרו לילד שעות ספורות, כך שאין גם מה לנתח אותו.

האב לא התייאש רץ בשארית כוחותיו אל הרבי, נכנס כרוח סערה, נפל על רגליו והתחנן על חייו של בנו הנמצא במצב קשה בבית הרפואה. האדמו"ר דפק על השולחן קם ואמר: "הלא אמרתי לך! הכל יהיה בסדר! הוא יחזור הביתה בריא ושלם!"

האיש קם העיז ושאל: "אבל הרבי: מהיכן הביטחון שכך יהיה!?! תפס אותו הרבי ואמר: "הבט! רואה אתה את הזקן שמסתיר את הפה שלי... מעולם לא יצא ממנו משהו שאיננו אמת!!!!" - נפעם האיש מעוצמתו של הרב. הוא רץ לספר לרעייתו אך כשהגיע לבית הרפואה הוא לא מצא את בנו בטיפול נמרץ - הילד כבר היה בדלפק השיחרור... - אלו הם אנשי אמת... (דבר תורה)

סעודה שלישית

כל אדם מישראל חפץ להתקרב להשם יתברך, הוא עושה מה שביכולתו ורוצה להוסיף עוד, אולם אז מגיע היצר הרע ומנסה להחליש את האדם ואומר לו: מי אתה שתנהג בחסידות, או: פיך אינו ראוי לשבח את הקדוש ברוך הוא. וכל מיני טענות שונות ומשונות בכדי להרחיק את האדם. ובזה הוא יוצר לאדם ערפל הגורם לו בלבול בדרכו ועלול לגרום לו ליאוש.

לפעמים האדם אומר, היום אני לא מרגיש דביקות בתורה ולא בתפילה ולא בברכות, כנראה כבר ה' עזבני. מצוי הדבר שאדם הנמצא בתחילת דרכו בתשובה הוא רוצה כל היום ללמוד ולהתפלל, ומרגיש דביקות עצומה בה' יתברך, ולאחר זמן פתאום הוא רואה שכבר אין לו חשק להתפלל וללמוד והוא חושב שה' עזבו. אך טעות היא בידו, כי האמת היא שדוקא עכשיו הוא נמצא יותר בדביקות.

למה הדבר דומה, לתינוק שמתחיל לפסוע את צעדיו הראשונים, בתחילה עוזרים לו ומחזיקים את שתי ידיו. וכשרואים שהוא כבר יכול להסתדר לבד עוזבים יד אחת למרות בכייתו, ומחשבתו שעוזבים אותו, עד שהוא גדל ומבין שעזיבה זו היא בעצם הכח שלו ללכת לבדו.

כן הוא בעניינינו, כאשר האדם חוזר בתשובה, או מקבל עליו התחזקות בתורה או בתפילה או בכל דבר טוב, הרי הוא כתינוק שנולד, והקדוש ברוך הוא מחזיק אותו עם שני הידים, וכאשר הקדוש ברוך הוא רואה שהוא כבר התחזק מאד ויכול להתקדם לבד, כביכול הוא משחרר ממנו יד אחת ואחר כך גם את השנייה, כדי שילך לבד.

האדם בראותו את זה עלול להיחלש, אולם ההיפך הוא הנכון, כאשר האדם מרגיש זאת הוא צריך לשמוח על שהוא כבר חזק יותר, ויכול להתקדם בדרכו הלאה.

רעיון זה רמוז בפרשתנו: 'וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים' - דוקא כאשר אתה מרגיש ערפל, תדע ששם נמצא השם יתברך, ועם ידיעה זו תתחזק הלאה במעלות רמות ונישאות.

ניצוצי תפילה

מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

פרשת העקידה

טעם קריאת פרשת העקידה

ביסוד המנהג לקרוא את פרשת העקידה מצינו כמה טעמים:

1. "כדי לזכור זכות האבות לפני הקדוש ברוך הוא".

2. "להכניע יצרו לעבודת השם יתברך כמו שמסר יצחק נפשו". "וישים עיניו ולבו עד כמה מגעת עבודת ה', שאברהם גמר בלבו בלב שלם ושמח לשחוט בן יחיד אשר אהבו יותר ממנו ולהעלותו עולה, ויצחק בן ל"ז סבר וקבל, וילכו שניהם יחדיו ברצון גמור. ובמרירות יאנח על קיצורו בעבודתו יתברך מאוד מאוד, ויתעורר התעוררות קדוש ליזהר מכאן ולהבא ליראה את ה' רצוף אהבה".

3. "שבזכות העקידה נשבע יתברך ויתעלה לאברהם אבינו 'בי נשבעתי נאם ה' וגו' וירש זרעך את שער שונאיו', ואנו מבקשים מאת הקב"ה שיקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ, ויפקדנו בפקודת ישועה ורחמים שלא ישלטו בנו שונאינו, אלא שנשלוט בהם ונקח מהם נקמתנו על כל הרעה אשר הרעו לנו, כי הוא קצף מעט והם עזרו לרעה".

טעם שנקבעה בראש התפילה

פרשת העקידה מסודרת בראש התפילה, כפי שמבואר בבית יוסף (סימן מו) ובשער הכוונות (דרושי ברכות השחר). וטעם הדבר כתב בסידור רבי שבת: כי מה שמקדים העקידה יותר טוב, כי בהתעוררות הבוקר מתעורר חסד של אברהם שאותו שעה הלך לעקוד את יצחק בנו ותועיל לכבות הדין.

המזור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

הפנה לשבת

מתוך הספר 'לעשות את השבת'

חלות של שבת

אמירת 'לכבוד שבת קודש' באפיה

בשעת אפיית החלות תאמר: 'לכבוד שבת קודש'. ועל ידי זה תתפשט קדושת השבת בלחם.

תפילה על הצלחת החלות

בספר אלף כתב (אות תרז) כתב: בסידור ישן נושן שהיה בקהילתי קאדלבורג, מצאתי בה תחינות נפלאים, שהיה שם תפילה לאשה לאחר הפרשת חלה בערב שבת קודש, מתפללת היא שהשם יתברך ישלח המלאך הממונה על החלות של שבת, שיאפו יפה ומהודרים לכבוד שבת קודש. והוא פלא. ע"כ.

אכילה בערב שבת מהחלות של שבת

יש נוהגים לאכול בערב שבת קודש בבוקר מהחלות שנאפו לכבוד שבת קודש.

המזור לרפואת אתי' רוחמה בת פולט תחי'

הילולת רבי חיים פאלאג'י

השבוע ביום שני י"ד בשבט התקיימה בבית הכנסת הילולא לכבוד מרן הגאון רבנו חיים פאלאג'י זיע"א, ראב"ד אזמיר שבטורקיה לפני כמאה וחמישים שנה. רב בית הכנסת סיפר על גדולתו של בעל הילולא, והשמיע מדברי תורתו ומחידושו.

כמו כן נשא דברים הרב חיים הלר שליט"א מארגון "לב לאחים" הפועל רבות בעירונו במשך שנים לקרוב לבבות, ואשר פעילות מטעם מתקיימת בבית הכנסת מידי יום רביעי בלימוד חברותות.

הילולא התקיימה סביב שלחנות ערוכים לסעודת מצוה כיד המלך, בהשתתפות קהל רב שגדש את אולם בית הכנסת.

ישר כח לוועד בית הכנסת על ההשקעה המרובה בכדי שיצא המעמד מכובד. זכות רבנו בעל הילולא תעמוד בעדם ובעד כל המשתתפים ובעד כל ישראל. אכ"ר.

מהנעשה והנשמע בבית הכנסת

* במוצאי שבת התארח בבית הכנסת הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א, בנו של מרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א, וחבר מועצת חכמי התורה. סיקור ותמונות יופיעו אי"ה בגליון שבוע הבא.
* השבוע רכש ועד בית הכנסת מכשיר "מיני בר" של חברת נועם 1, המתאים לשימוש גם בשבת קודש. לרווחת המתפללים והלומדים. י"שר כח!

שיעורים לנשים

מידי יום שלישי מתקיימים טיעורי תורה לנשים בעניני הבית היהודי, חינוך ואקטזואליה בטעה 20.30, בבית הכנסת "תפילה לפטה".

להתענינות בהפסך הפעילות, לטלוח הודעה לפל: 058-764-7844 (אפכת)

חברותות

מידי יום רביעי בטעה 21.15 מתקיימים לימודים בחברותות, במסגרת הפעילות טל לב לאחים.

הפענויני בחברותא אישית יפנה לרב בית הכנסת לאחר הלימוד מתקיימת תפלת ערבית בטעה 22.15 מופלץ מאד, כרוכים הבאים!

הגליון לכבודו ולעילוי נשמתו של הדיין הצדיק רבי משה מרציאנו זצ"ל, שעל שמו נקרא בית הכנסת

פרנס השבוע

ה"ה אלי יחיא הי"ו השי"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה. לעילוי נשמת נזימה בת עזיזה ע"ה

אח יקר!

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקיריך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. זכות התורה תעמוד בעדכם!

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 17.10

ערבית מנין א' - 17.45

ערבית מנין ב' - 20.00

יום ו' ערב שבת:

מנחה - 16.50

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 13.00

תהלים לילדים - 15.00

שיעור בהלכה - 15.30

מנחה - 16.30

סעודה שלישית - 17.00

ערבית מוצ"ש - 18.00

הגליון לרפואת ידידי היקר

הרה"ג חיים בועז בן יפה הי"ו

ורעייתו חיה אפרת רחל בת לאה תחי'

הגליון לרפואת השלימה של

אתי רוחמה בת פולט תחי'

מוניק בת סוליקה תחי'

בתושח"י

אלא נא רפא נא לה!

קבעת עיתים לתורה?

הגנו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.00

לאחר מכן תפילת ערבית - 20.00

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 15.30

מוצאי שבת: לאחר תפילת ערבית

בא ורכוש ידיעה עקיפה בכל חלקי התורה!
כיבוד קל שמעו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש על ידי ידידנו הנעלה, יקר רוח איש תבונה החפץ בעילום שמו הי"ו להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה כרוב נחת ושלוה.

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של:

משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן זהבית יהל הי"ו, רפאל בן אסתר הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, חיים בן ברוריה הי"ו, מרדכי בן חביבה הי"ו, אתי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת כניה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי', רחל בת טובי תחי', וכל הפצועים בתושח"י הי"ו אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!